

Alle rejste sig. Med tre taktfaste Hurraer bekræftede Forsamlingen sin Tilslutning til Tyrstrups Ord. — —

Ude omkring i Hovedgaderne sporedes allerede et stærkt Røre. „Femte Juni“ havde udsendt en Løbeseddel med Enslevs Krigs-erklæring, og Folk søgte hen til Avisredaktionernes Vinduer for at læse de ophængte Plakater.

Ud paa Aftenen voksede Bevægelsen i Byen som paa en Valgdag. Især var der Trængsel paa Højbro Plads udenfor „Femte Juni“s store Bygning. Hurraer og Leveraab for Enslev blandet med Piben og Spektakel lød op mod den halvrunde Hjørnealtan, hvor den gamle Fører saa ofte paa de store Valgaftener havde vist sig for Mængden og ladet sig hylde.

Nu sad Samuelsen deroppe bag Vinduesplakaterne og var hedsunken i mørk Fortvivlelse. Et stort Haab var kulkastet for denne Fredens Mand, der kun ønskede at faa Ro til at gøre sin Gerning som Publikums faderlige Velgører og Ven. Virkeliggørelsen af hans Drøm om et mægtigt, 24-sidigt Blad med en ærligt udstrakt Haand til alle Sider, med et særligt Søndagsnummer, en Sportstidende, et illustreret Onsdagstillæg for Børn, en Sundhedsbibel og et humoristisk Følgeblad med kolorerede Billeder, dette Kæmpeforetagende, der kærligt skulde omslutte hele Folket som en Polyp og nedslaa enhver Konkurrence — alt var igen uhjælpeligt strandet paa en halvgal Oldings Stædighed!

V

Mellem de mange tusinde Telefonsamtaler, der krydsedes over København denne Aften i Anledning af Enslev, blev nogle ført mellem Jægermester Hagens Svigerfar, Grosserer Søholm, og forskellige politisk interesserede Folk af hans Bekendtskab, som Grossereren ringede op for at høre deres Mening om Affæren.

„Ja saa! . . . Naa! . . . Stemmerne paa Landet altsaa; ja det kan jo være! . . . Jeg er Forretningmand, kender ikke noget til de Dele . . . Hvad siger De? . . . Min Svigersøns Standpunkt? Ja, det kender jeg heller ikke noget til. Blander mig ikke i det. Men De mener altsaa, at Enslev er færdig . . . Ogsaa syg? Ja,